

UNITAT 2

La jubilació del personal funcionari adscrit al règim de Classes Passives. El perllongament en el servei actiu.

CONTINGUTS

Tema 3: Tipus de jubilacions del personal funcionari adscrit al règim general de Classes Passives.

3.1 Introducció.

3.2 La jubilació forçosa per edat.

3.3 La jubilació voluntària.

3.4 La jubilació per incapacitat.

3.5 Altres consideracions que cal tenir en compte en relació a les jubilacions.

Tema 4: Tipus de jubilacions del personal laboral de l'Administració de la CAIB.

4.1 La jubilació ordinària

4.2 La jubilació voluntària anticipada als 64 anys per tenir la condició de mutualista en dia 1 de gener de 1967.

4.3 La jubilació voluntària anticipada ordinària.

4.4 La jubilació parcial.

Tema 5: El perllongament en el servei actiu del personal funcionari.

5.1 El perllongament en el servei actiu abans de l'entrada en vigor de l'EBEP.

5.2 El perllongament en el servei actiu després de l'entrada en vigor de l'EBEP.

5.3 L'aplicació del perllongament en el servei actiu a l'Administració de la CAIB.

5.4 L'aplicació del perllongament en el servei actiu del personal laboral de la CAIB.

5.5 L'aplicació del perllongament en el servei actiu al personal funcionari interí.

5.6 Efectes econòmics del perllongament en el servei actiu

5.7 Altres consideracions

Autor/a: Jesús Giménez Rigo

Data d'elaboració: Abril 2020

Aquesta obra es difon mitjançant la llicència [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Tema 3: Tipus de jubilacions del personal funcionari adscrit al règim general de Classes Passives.

3.1 Introducció

D'acord amb l'article 28.2 del Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Classes Passives, la jubilació del personal funcionari adscrit a aquest règim de previsió pot ésser de tres tipus:

- a) Jubilació ordinària per edat.
- b) Jubilació voluntària.
- c) Jubilació per incapacitat.

L'apartat tercer de l'article 28 de la mateixa norma determina l'òrgan competent per declarar la jubilació. Pel que fa al personal funcionari transferit a les Comunitats Autònomes preveu expressament que l'òrgan competent per declarar la jubilació és la Conselleria o el Departament competent en matèria de funció pública.

Per tant a l'hora de jubilar el personal funcionari adscrit al règim de Classes Passives es pot distingir entre:

1. L'òrgan competent per declarar la jubilació del personal funcionari que, pel que fa al personal de serveis generals de l'Administració de la CAIB, és la Conselleria competent en matèria de Funció Pública (article 6 de la Llei 3/2007).
2. L'òrgan competent per reconèixer la pensió de jubilació, en aquest cas la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques del Ministeri d'Hisenda.

La quantia màxima de la pensió, per qualsevol tipus de jubilació per a l'any 2020, es de 2.683,34 € mensuals (37.566,76 € anuals). Els imports mínims prevists per al 2020 són els següents:

Jubilació (forçosa o voluntària)	Quantia mensual	Quantia anual
Amb cònjuge a càrrec	843,35 €	11.807,60 €
Sense cònjuge (unitat familiar unipersonal)	683,5 €	9.569,00 €
Amb cònjuge no a càrrec	648,7 €	9.081,80 €

A diferència del que succeeix respecte als imports mínims de les pensions de jubilació del règim general de la Seguretat Social, en el règim especial de Classes Passives no es diferencia si la persona interessada accedeix a la jubilació amb 65 anys o amb una edat inferior. Els imports establerts en el règim especial coincideixen amb els imports establerts per al règim general en relació a les persones que tenen 65 o més anys.

Els imports màxims i mínims de les pensions de Classes Passives també han estat actualitzats per l'annualitat en curs pel Reial decret llei 1/2020, de 14 de gener, pel qual s'estableix la revalorització i el manteniment de les pensions i prestacions públiques del sistema de Seguretat Social.

3.2 Jubilació forçosa per edat

Tal com es va dir en la primera unitat, el primer paràgraf de l'article 67.3 del text refós de l'EBEP, determina que la jubilació forçosa s'ha de declarar d'ofici quan el funcionari o la funcionària assoleix l'edat de 65 anys.

D'aquesta previsió general el propi precepte exclou al personal funcionari amb normes específiques de jubilació (el personal funcionari dels cossos docents universitaris o els registradors o registradores que varen ingressar abans de l'1 de gener de 2015, per exemple).

Respecte al personal funcionari de serveis generals no s'ha emès cap norma específica que determini una altra edat de jubilació que la que preveu l'EBEP. En conseqüència l'Administració de la CAIB ha de jubilar forçosament el personal funcionari adscrit al règim de previsió de Classes Passives quan assoleix els 65 anys, amb la única excepció que es concedeixi la prolongació en el servei actiu.

Respecte al procediment de pèrdua de la condició de personal funcionari a causa de la jubilació forçosa, s'ha de dir que es tracta d'un procediment senzill. El procediment perquè es reconegui la pensió de jubilació és un poc més complicat, i l'Administració de la CAIB actua coordinament amb l'Administració General de l'Estat.

3.2.1 Requisits per tenir dret a la pensió de jubilació forçosa

D'acord amb el text refós de la Llei de Classes Passives, el fet causant que fa néixer el dret a la pensió és la jubilació del personal funcionari.

Per tenir dret a la pensió de jubilació la normativa requereix que s'hagin prestat 15 anys de serveis efectius (període de carència). I, pel cas del personal funcionari en la situació administrativa de servei actiu, que l'òrgan competent de l'Administració declari la jubilació forçosa del funcionari o de la funcionària.

És importat assenyalar que l'article 29 del text refós de la Llei de Classes Passives, és el precepte que assenyala que s'han d'haver prestat 15 anys de serveis efectius a l'Estat. Aquest precepte s'ha de matissar respecte al personal funcionari transferit a altres administracions, en el sentit que els serveis es poden haver prestats tant a l'Administració de l'Estat com a l'Administració a la qual la persona interessada fou transferida. Així ho disposen els articles 13 i 31 del text refós de la Llei de Classes Passives. L'article 13.1 c d'aquesta Llei disposa que els òrgans

competents per reconèixer els serveis prestats pel personal funcionari de l'Administració General de l'Estat transferit són els òrgan competents en matèria de funció pública de l'Administració on presten serveis.

La normativa aplicable no exigeix que el personal funcionari adscrit al règim especial de Classes Passives es trobi en la situació administrativa de servei actiu a l'hora de sol·licitar la pensió de jubilació. Per tant, poden sol·licitar la pensió de jubilació quan es troben en la situació d'excedència o, inclús, quan ja han perdut la condició de personal funcionari (document d'interès núm. 1). La disposició addicional dècima del text refós de la Llei de Classes Passives estableix els requisits que han de complir les persones que han perdut la condició de funcionari per poder accedir a la pensió. Per aquests casos s'han de destacar els següents aspectes:

- a) Només es computen els serveis prestats fins al moment en el qual es va produir la pèrdua de la condició de personal funcionari.
- b) El procediment de reconeixement del dret a percebre la pensió s'inicia a instància de part.
- c) No és necessari que l'òrgan competent hagi declarat la jubilació forçosa de la persona interessada.
- d) Els efectes econòmics que es deriven del reconeixement de la pensió es retrotrauen des del dia primer del mes següent en què es complien els requisits exigits amb un límit màxim de cinc anys. En el cas que hagin transcorregut més de cinc anys des de que es complien els requisits exigits, els efectes econòmics són del dia primer del mes següent en relació a la data de presentació de la sol·licitud.

També és possible no haver cotitzat en un període immediatament anterior a la jubilació.

En darrer terme, s'ha de destacar també que el dret a la pensió de jubilació no es pot veure limitat per faltes o delictes que suposin la pèrdua de la condició de personal funcionari.

3.2.2 El procediment de jubilació forçosa

La Resolució de 29 de desembre de 1995, de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública (document normatiu núm.1), per la qual es modifiquen els procediments de jubilació del personal civil en l'àmbit de cobertura del Règim de Classes Passives de l'Estat, regula el procediment de jubilació respecte al personal funcionari que es troba en la situació administrativa de servei actiu.

La Resolució de 29 de desembre de 1995 també preveu els procediments de jubilació voluntària i per incapacitat permanent. S'ha de fer esment a què aquesta Resolució estableix tant el procediment de jubilació com el procediment de reconeixement de la pensió de jubilació.

El procediment de jubilació forçosa s'inicia d'ofici, sis mesos abans de la data en la qual el funcionari o la funcionària ha d'assolir l'edat de jubilació forçosa, per l'òrgan de jubilació competent.

L'òrgan competent per declarar la jubilació forçosa ha d'emetre una proposta de resolució amb el següent contingut:

- a) Identificació de la persona que s'ha de jubilar.
- b) Indicació del caràcter de la jubilació (forçosa, voluntària o per incapacitat permanent).
- c) Import de la indemnització, si escau.
- d) Data en la qual ha de ser efectiva la jubilació.
- e) Identificació de l'òrgan de jubilació.

Aquesta proposta s'ha de comunicar a la persona afectada perquè pugui formular les al·legacions i presentar els documents i justificacions que estimi pertinents. D'acord amb això, l'Administració de la CAIB dur a terme la comunicació pertinent a les persones interessades informant-les de les dades que es tendran en compte per emetre la resolució de jubilació (document d'interès núm.2).

Tot i que el més habitual és que aquest procediment s'iniciï d'ofici per la Conselleria d'Administracions Públiques i Modernització, també es pot iniciar a instància de la persona interessada.

Una vegada examinada la documentació de l'expedient, l'òrgan competent ha d'emetre, quan sigui procedent, la resolució de jubilació forçosa. Aquesta resolució, en el supòsit que sigui denegatòria, ha de ser motivada, en els termes que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú.

Quan la persona interessada està en la situació administrativa de servei actiu, serveis especials, excedència forçosa o expectativa de destinació, la Resolució de jubilació s'ha d'emetre, almanco, quatre mesos abans que el funcionari o que la funcionària compleixi els 65 anys. Lògicament, l'eficàcia de la resolució de la jubilació queda demorada fins la data en què s'assoleix l'edat de jubilació forçosa.

Pel que fa al personal funcionari que es trobi en una situació diferent a les esmentades (serveis en altres administracions, excedència voluntària, excedència voluntària per prestació de serveis en el sector públic, excedència per cura de familiars, suspensió de funcions i excedència voluntària per agrupació familiar o excedència voluntària especial), es pot emetre la Resolució de jubilació fins a deu dies després del compliment de l'edat de jubilació forçosa.

La Resolució de jubilació, ha de tenir, com a mínim, el següent contingut: nom i llinatges del funcionari o de la funcionària, identificació de la modalitat de jubilació (forçosa, voluntària o per incapacitat permanent), import de la

indemnització (si escau), la data de jubilació, i la identificació del òrgan que emet la resolució.

Quan l'òrgan competent emet la Resolució de jubilació, tot seguit ha d'emplenar l'imprès d'iniciació del procediment de reconeixement de la pensió de jubilació, d'acord amb el model aprovat per l'Administració General de l'Estat. Aquest imprès, juntament amb la documentació que escaigui, ha de ser tramès a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques.

El document a què s'ha fet referència en el paràgraf anterior es coneix amb la denominació d'imprès "J". L'imprès "J" es va aprovar mitjançant la Resolució de 14 de juliol de 1998, de les Secretaries d'Estat de Pressuposts i Despeses i per a l'Administració (document normatiu núm. 2).

El punt 1 de la Resolució de 14 de juliol de 1998 estableix:

La iniciación de oficio del procedimiento de jubilación de los funcionarios incluidos dentro del ámbito de aplicación del Régimen de Clases Pasivas del Estado se realizará empleando el modelo de impreso que, como anexo I, se adjunta a la presente Resolución

Fins l'any 2010 l'Administració de la CAIB havia de trametre, mitjançant correu ordinari, a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques la Resolució de jubilació i l'imprès "J" emplenat. El 18 de març de 2010 la Secretaria d'Estat de Pressuposts i Despeses va emetre la Resolució mitjançant la qual regula la gestió electrònica de l'imprès "J" d'inici del procediment de reconeixement de pensions de jubilació del personal funcionari inclòs en el Règim de Classes Passives de l'Estat (document normatiu núm.3). Des de l'entrada en vigor d'aquesta Resolució, l'Administració de la CAIB remet electrònicament l'imprès "J" i ja no és necessari trametre per correu ordinari la Resolució de jubilació.

L'imprès "J" ha de ser emplenat amb dades de les quals té coneixement l'Administració de la CAIB (els serveis prestats o la data de jubilació, per exemple), i amb dades que ha d'aportar la persona interessada (el número del compte bancari o la situació familiar, per exemple). Per aquesta raó, la Direcció General de Funció Pública i Administracions Públiques, a l'ofici mitjançant el qual comunica les dades que es tendran en compte per emetre la resolució de jubilació adjunta la declaració de la persona interessada (document d'interès núm. 3). Aquesta declaració ha de ser emplenada, signada i remesa per la persona interessada. Posteriorment, la Direcció General de Funció Pública i Administracions Públiques ha d'accedir a l'aplicació informàtica JUBIL@, emplenar l'imprès "J", firmar electrònicament aquest document i trametre'l telemàticament a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques perquè pugui reconèixer la pensió corresponent.

La Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques disposa d'un termini màxim de tres mesos per resoldre el procediment de reconeixement de la

pensió de jubilació. Aquest òrgan comunica l'inici del procediment de reconeixement de la pensió a la persona interessada. I, finalment, notifica la resolució de reconeixement de la pensió. En conseqüència, i a diferència del que succeeix en el procediment de reconeixement de les pensions del personal funcionari adscrit al règim general de la Seguretat Social, l'Administració de la CAIB intervé activament en el procediment de reconeixement de la pensió. Això si, una vegada tramès electrònicament el document "J", finalitzen, amb caràcter general, les actuacions de la Administració de la CAIB en aquests tipus de procediments, i l'Administració General de l'Estat, com s'ha dit, notifica directament la resolució de reconeixement de la pensió a les persones interessades.

3.2.3 Càlcul de la pensió de jubilació

Les bases per al càlcul de les pensions del règim especial de Classes Passives es denominen havers reguladors pel text refós de la Llei de Classes Passives.

Els havers reguladors per determinar les pensions de Classes Passives es fixen, generalment, per la Llei de Pressuposts Generals de l'Estat per a cada exercici econòmic en funció del subgrup al qual es trobi adscrit el cos o a l'escala al qual pertany la persona interessada.

Per determinar l'import de la pensió, s'aplica als havers reguladors un percentatge en funció dels anys de serveis acreditats.

El Reial decret llei 1/2020, de 14 de gener, pel qual s'estableix la revalorització i el manteniment de les pensions i prestacions públiques del sistema de Seguretat Social que s'indiquen a continuació per a l'any 2020:

Grup/Subgrup	Haver reguladors (euros/any)
A1	42.184,02 €
A2	33.199,88 €
B	29.071,88 €
C1	25.498,08 €
C2	20.173,20 €
Agrupacions Professionals (AP)	17.199,27 €

És a dir, que a partir de l'1 de gener de 2020, les pensions per jubilació del règim especial de Classes Passives han experimentat el mateix increment que les pensions per jubilació del règim general de la Seguretat Social (0,9 %, amb caràcter general).

La jubilació i la perllongació en el servei actiu del personal funcionari de la CAIB (en línia) / Unitat 2

Els percentatges que, com ja s'ha dit, depenen dels anys de prestació de serveis, es troben fixats per l'article 31 del text refós de la Llei de Classes Passives, i són els següents:

Anys de serveis	de	Percentatge	Anys de serveis	de	Percentatge	Anys de serveis	de	Percentatge
1		1,24 %	13		22,10 %	25		63,46 %
2		2,55 %	14		24,45 %	26		67,11 %
3		3,88 %	15		26,92 %	27		70,77 %
4		5,31 %	16		30,57 %	28		74,42 %
5		6,83 %	17		34,23 %	29		78,08 %
6		8,43 %	18		37,88 %	30		81,73 %
7		10,11 %	19		41,54 %	31		85,38 %
8		11,88 %	20		45,19 %	32		89,04 %
9		13,73 %	21		48,84 %	33		92,69 %
10		15,67 %	22		52,52 %	34		96,35 %
11		17,71 %	23		56,15 %	35		100 %
12		19,86 %	24		59,81 %	Més de 35		100 %

Quan s'han prestat serveis en dos o més cossos o categories que tinguin havers reguladors diferents, per calcular la pensió de jubilació s'ha de tenir en compte tot l'historial administratiu de la persona interessada, des del seu ingrés fins la data de cessament en la situació administrativa de servei actiu. En aquest cas, per calcular la pensió s'ha d'aplicar la següent fórmula:

$$P = R1 \times C1 + (R2 - R1) \times C2 + (R3 - R2) \times C3 + \dots$$

-P és la quantia anual de la pensió de jubilació.

-R1, R2, R3 és la base reguladora que correspon a cada cos.

-C1, C2, C3 són els percentatges corresponents als anys complets de serveis efectius en cada cos o categoria

A l'efecte de determinar el percentatge aplicable, les fraccions de temps superiors a l'any es computen com a temps corresponent als serveis prestats a continuació fins arribar als darrers serveis prestats en que l'excés de temps resultant no es computa.

La Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques posa a disposició de les persones interessades un simulador perquè puguin calcular la pensió, en concret al següent enllaç: <https://www.igae.pap.hacienda.gob.es/simula/inicio>

El personal funcionari de l'Administració de la CAIB també pot demanar una cita prèvia per acudir a la Unitat de Classes Passives de la Delegació d'Economia i Hisenda en les Illes Balears, per comprovar que es compleixen els requisits exigits i per conèixer l'import de la futura pensió. Per poder accedir a aquest servei, les persones interessades han d'aportar la documentació següent:

- El DNI
- El certificat de serveis emès per la Direcció General competent en matèria de funció pública (veure document d'interès núm.4.)
- Un informe de vida laboral pel cas que es disposin de cotitzacions dutes a terme en el règim de Seguretat Social.

La cita prèvia es pot sol·licitar en la mateixa Delegació (carrer de Gaspar Sabater 3 de Palma), telefònicament (971 627 144) o mitjançant l'enviament d'un correu electrònic a l'adreça següent: baleares-ipj@igae.hacienda.gob.es.

3.3 La jubilació voluntària

La jubilació voluntària permet avançar l'edat de jubilació del personal funcionari.

3.3.1 Requisits per accedir a la jubilació voluntària

L'article 28.2 *b* del Reial Decret Legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Classes Passives de l'Estat, especifica que la jubilació voluntària es pot concedir quan la persona interessada compleix amb els següents requisits:

- a) Disposar de 60 anys.
- b) Tenir reconeguts 30 anys de serveis efectius a l'Estat.

Per complir amb el segon requisit es poden computar cotitzacions d'altres règims de protecció, d'acord amb el Reial decret 691/1991, de 12 d'abril, sobre còmput recíproc de quotes entre règims de Seguretat Social (document normatiu núm.4). Això sí, és necessari que els darrers cinc anys de serveis que s'hagin de computar per a la determinació de la pensió de jubilació s'hagin cotitzat en el règim de Classes Passives. Aquest requisit no és d'aplicació al personal funcionari en servei actiu, serveis especials, excedència per cura de familiar i excedència per violència de gènere que, com a conseqüència de la superació de processos d'accés i de promoció regulats en la normativa general de funció pública hagin canviat de règim de protecció social (disposició addicional setzena del text refós de la Llei de Classes Passives).

3.3.2 El procediment de jubilació voluntària

El procediment de jubilació voluntària s'inicia sempre a sol·licitud de la persona interessada.

La sol·licitud ha d'indicar necessàriament la data en la qual el funcionari o la funcionària es vol jubilar, i s'ha de presentar amb una antelació mínima de tres

mesos respecte a la data efectiva de la jubilació. A la sol·licitud s'ha d'adjuntar la declaració necessària per poder complimentar l'imprès «J». En cas que no s'adjunti, l'Administració ha de requerir-ne la tramesa.

L'òrgan de jubilació ha de comprovar que la persona interessada compleix amb els requisits exigits, i una vegada dut a terme aquest tràmit ha d'emetre la proposta de resolució i, si escau, obrir el tràmit d'audiència a la persona interessada.

L'òrgan de jubilació ha de resoldre allò que correspongui, i en cas que la resolució sigui favorable, s'ha d'emetre amb una antelació mínima de dos mesos respecte a la data de jubilació. Evidentment, l'eficàcia de la Resolució queda demorada fins que s'assoleix la data de jubilació estipulada en la Resolució.

En el supòsit que la persona interessada no compleixi amb tots o amb alguns dels requisits i condicions exigides, l'òrgan ha d'emetre una resolució denegatòria i motivada, en els termes que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú.

Si la resolució declara la jubilació voluntària, l'òrgan de jubilació ha d'emplenar l'imprès "J" d'inici del procediment de reconeixement de la pensió i l'ha de remetre a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques en el termini de 10 dies des de que s'hagi emès la Resolució de jubilació.

Si després d'haver enviat l'imprès "J" i la documentació corresponent, la persona interessada desisteix de la sol·licitud presentada, es produeix la seva defunció o qualsevol altra circumstància que alteri el contingut de la resolució de jubilació, l'òrgan competent de jubilació ho ha de comunicar a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques pel medi més ràpid que estimi procedent. Així mateix, ha de remetre al més aviat possible un nou imprès que substitueixi l'anterior o la resolució corresponent que posi fi al procediment. L'òrgan competent té l'obligació de comunicar les circumstàncies a què s'han fet esment en aquest paràgraf, sempre que es produeixin abans del primer dia del mes següent respecte al dia en què té efectes la jubilació.

3.3.3 Càlcul de la pensió

La pensió es calcula de la mateixa manera que per a la jubilació forçosa. En conseqüència, per poder percebre el 100 % de la quantia corresponent s'han d'haver prestats un mínim de 35 anys de serveis en el cos o escala de què es tracti.

És de destacar que, a diferència del que succeeix en el règim general de la Seguretat Social, en aquest cas no s'aplica cap coeficient reductor de la pensió pel fet de jubilar-se abans dels 65 anys.

3.4 La jubilació per incapacitat permanent

La jubilació per incapacitat permanent per al servei és aquella que es dóna quan el funcionari o la funcionària es troba afectada per una lesió o un procés patològic, somàtic o psíquic estabilitzat i irreversible o de remota o incerta reversibilitat. La lesió o el procés patològic, somàtic o psíquic han d'impossibilitar totalment la persona afectada per desenvolupar les funcions pròpies del seu cos o escala.

Aquesta modalitat de jubilació es troba prevista per l'article 28.2 c del text refós de la Llei de Classes Passives.

3.4.1 Procediment

El procediment es pot iniciar d'ofici o a instàncies de la persona interessada,

- a) D'ofici: s'inicia per l'òrgan que té la competència per emetre la Resolució jubilació a proposta de la direcció del centre, dependència u organisme on la persona interessada presta serveis. La proposta d'inici del procediment ha de ser notificada a la persona afectada.
- b) A instàncies de la persona interessada: el funcionari o la funcionària ha de dirigir un escrit a l'òrgan que té la competència per emetre la Resolució de jubilació. La persona interessada ha de comunicar l'inici del procediment de jubilació per incapacitat permanent a la direcció del centre, dependència u organisme on presta serveis. A la sol·licitud d'inici es pot adjuntar còpia dels informes mèdics pertinents i de la historia clínica.

L'òrgan de jubilació ha de:

- a) Ordenar l'obertura de l'expedient de jubilació.
- b) Determinar que es dugui a terme el reconeixement mèdic per part de l'òrgan competent.
- c) Remetre la documentació mèdica de què disposi a l'òrgan que ha de fer el reconeixement.
- d) Comunicar que es fan totes aquestes actuacions a la persona interessada.

Respecte als òrgans competents per fer els reconeixements mèdics, convé destacar que, d'acord amb la Ordre de 22 de novembre de 1996, per la qual s'estableix el procediment per l'emissió dels dictàmens mèdics a efectes de reconeixement de determinades prestacions de Classes Passives (document normatiu núm. 5), són els Equips de Valoració d'Incapacitats (EVIS) de l'INSS. Així que, els òrgans competents per emetre els dictàmens mèdics i proposar la concurrència o no d'una incapacitat són els mateixos que aquells que intervenen

en els procediments de jubilació per incapacitat permanent del personal funcionari adscrit al règim general de la Seguretat Social.

El primer paràgraf de l'article 3 de la Ordre, de 22 de novembre de 1996 disposa:

Artículo 3. Normas específicas en los procedimientos de jubilación por incapacidad permanente para el servicio del personal civil incluido en el ámbito de cobertura del Régimen de Clases Pasivas del Estado.

A los efectos señalados en los apartados primero y quinto de la Resolución de 29 de diciembre de 1995, de la Secretaría de Estado para la Administración Pública, por la que se modifican los procedimientos de jubilación del personal civil incluido en el ámbito de cobertura del Régimen de Clases Pasivas del Estado, la emisión del dictamen preceptivo para la determinación de la existencia de incapacidad permanente para el servicio corresponderá, previa solicitud del órgano de jubilación competente, al Equipo de Valoración de Incapacidades de la Dirección Provincial del Instituto Nacional de la Seguridad Social de la provincia en que tenga su domicilio el funcionario.

L'EVI ha de convocar la persona afectada amb l'objectiu de dur a terme l'examen mèdic dins el quinze dies següents a la recepció de la documentació. Si la persona en qüestió no pot concorre a l'examen mèdic en la data assenyalada, ha de comunicar aquest fet a l'òrgan mèdic. L'EVI ha de determinar que l'examen es faci en una data diferent o, si és necessari, que es dugui a terme en el centre sanitari o en el domicili de la persona interessada.

Un cop fet l'examen mèdic, l'EVI ha de redactar l'acta de la sessió, així com un dictamen raonat sobre la capacitat o el reconeixement de l'incapacitat del funcionari o de la funcionària per al servei, d'acord amb allò que preveu l'article 28.2 c del text refós de la Llei de Classes Passives. S'han de remetre l'acta i el dictamen avaluador a l'òrgan de jubilació en el termini de deu dies següents comptadors des de la data en què es va dur a terme la sessió.

Si la persona no compareix en l'examen mèdic sense justificació, l'EVI ha de tornar a citar-la. Si tampoc acudeix una segona vegada sense causa justificada, l'òrgan mèdic ha de comunicar aquest fet a l'òrgan de jubilació. En aquest cas també pot remetre l'acta i el dictamen sobre la capacitat o el reconeixement de l'incapacitat si això és possible atesa la documentació mèdica remesa. En el supòsit que l'EVI no pugui emetre una opinió vàlida, ho ha de fer saber a l'òrgan de jubilació, i aquest ha de recaptar els documents i els informes que estimi oportuns i remetre'ls a l'EVI perquè pugui emetre l'acta i, si es possible, el dictamen.

Sobre els dictàmens dels EVIS cal fer esment al següent fragment de l'article 3 de l'Ordre de 22 de novembre de 1996:

Los dictámenes preceptivos, a efectos de la declaración de jubilación por incapacidad de los funcionarios, deberán contener la valoración del estado del interesado con indicación expresa de si está o no afectado por una lesión o proceso patológico, estabilizado e irreversible o de incierta reversibilidad, que le imposibilite totalmente para el desempeño de las funciones propias de su Cuerpo, Escala, Plaza o Carrera, según establece el artículo 28.2,c) del texto refundido de Ley de Clases Pasivas del Estado, aprobado por Real Decreto Legislativo 670/1987, de 30 de abril.

En los mencionados dictámenes, deberá constar si la lesión o proceso patológico de que está afectado el funcionario, además de incapacitarle para las funciones propias de su Cuerpo, en los términos del párrafo anterior, le inhabilita o no por completo para toda profesión u oficio. Asimismo, deberá indicarse si el funcionario incapacitado necesita de otra persona para la realización de los actos más esenciales de la vida.

Quan l'òrgan de jubilació rep l'acta i el dictamen emet la proposta de resolució i obri el tràmit d'audiència amb l'objectiu que la persona interessada formuli les al·legacions i presenti els documents i justificants que estimi oportuns en un termini de 15 dies.

Conclòs el tràmit d'audiència l'òrgan de jubilació emet la resolució que posa fi al procediment administratiu. Si la resolució, finalment, disposa la jubilació per incapacitat permanent per al servei, l'òrgan de jubilació proposa l'inici del procediment de reconeixement de la pensió (imprès "J") i remet tota la documentació pertinent a la Direcció General de Costes de Personal i Pensions Públiques.

3.4.2 Càlcul de la pensió

La pensió de jubilació per incapacitat permanent per al servei es calcula de la mateixa manera que per a la pensió de jubilació forçosa, amb la següent particularitat: quan es declara la incapacitat permanent i la persona afectada es troba en servei actiu o situació equiparable, es consideren com a serveis efectius, a més dels que tenguí acreditats, els anys complets que manquin per complir l'edat de jubilació. Aquests serveis s'entenen prestats en el cos o escala en la qual el funcionari o la funcionària presta serveis en el moment en què es produeix el cessament per jubilació.

No obstant això, s'ha de fer esment a què, des de l'1 de gener de 2009, quan en el moment que es produeixi el fet causant la persona interessada acredita menys de vint anys de serveis i la incapacitat no la inhabilita per a qualsevol professió o ofici, la quantia de la pensió ordinària de jubilació, es redueix un 5% per cada any complet que li falti fins a complir els 20 anys de serveis, amb un màxim del 25% per a qui acrediti 15 anys de serveis o menys. És a dir, que si es reconeix el dret a

la jubilació per incapacitat d'un funcionari amb 15 anys de serveis, la pensió es veuria reduïda en un 25 %.

En el supòsit que s'hagi aplicat aquest coeficient reductor i, abans que la persona interessada compleixi l'edat de jubilació ordinària, es produeix un agreujament de les patologies que inhabilitin a la persona interessada per a dur terme qualsevol tipus de treball, es deixaria d'aplicar el coeficient reductor al qual s'ha fet esment i percebria el 100 % de la pensió.

3.5 Altres qüestions que cal tenir en compte en relació a les jubilacions

3.5.1 Complement de maternitat

Com ja es va fer esment a la Unitat I, a partir de l'1 de gener de 2016, a les dones que hagin tengut dos o més fills, naturals o per adopció, i siguin beneficiàries d'una pensió de jubilació o per incapacitat per al servei, se les reconeix un complement de la pensió de jubilació.

Aquest complement té, a tots els efectes, la naturalesa jurídica de pensió pública contributiva, l'import de la qual s'obté aplicant a la quantia de la pensió reconeguda els percentatges següents:

- 5 % sí s'han tengut dos fills.
- 10% si s'han tengut tres fills.
- 15% si s'han tengut quatre o més fills.

S'ha de tenir en compte que:

- a) S'aplica tant a les pensions de jubilació del personal funcionari adscrit al règim general com al règim especial de Classes Passives.
- b) Només es pot aplicar aquest complement a les pensions de jubilació contributives generades a partir de l'1 de gener de 2016.
- b) En el supòsit de què es tracti d'una jubilació anticipada o voluntària no es té dret a percebre aquest complement.
- c) Per determinar aquest complement només es tenen en compte els fills o les filles que s'hagin tengut o adoptat abans que es produeixi la jubilació.
- d) Aquest complement pretén, d'una banda reconèixer la contribució demogràfica de les dones treballadores i, d'altra, corregir les diferències econòmiques que existeixen entre els imports de les pensions que perceben dones i homes.
- e) Si la pensió que es reconeix és igual o superior a l'import de la pensió màxima, només es percep el 50 % d'aquest complement.
- f) Si la pensió que es reconeix és inferior a l'import de la pensió mínima, es pot percebre el complement de mínims i el complement de maternitat.

3.5.2 Còmput recíproc de cotitzacions entre règims de la Seguretat Social

El Reial decret 691/1991, sobre còmput recíproc de quotes entre règims de Seguretat Social (document normatiu núm. 4), permet a instància de la persona interessada, computar els períodes de cotització successius o alternatius que s'acrediten entre els diferents règims de previsió social, entre ells, el règim especial de Classes Passives i el règim general de la Seguretat Social.

D'acord amb el Reial decret 691/1991 la pensió es reconeix per l'òrgan o l'entitat gestora del règim en el qual s'han duit a terme les darreres cotitzacions, aplicant les normes pròpies del règim de què es tracti, però tenint en compte tots els períodes prestats en els diferents règims. En el cas que no es pugui accedir a la pensió per no complir els requisits o les condicions per obtenir la pensió, l'òrgan competent per reconèixer-la serà l'entitat gestora de l'altre règim de previsió.

Quan correspongui el reconeixement a la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques, els períodes de cotització d'altres règims, s'entenen prestats en el subgrup que resulta de l'aplicació de la següent taula d'equivalències:

Seguretat Social	Règim de Classes Passives
Grup1 de cotització + Autònoms, llicenciats i enginyers.	A1
Grup 2 de cotització + Autònoms, Enginyers tècnics i pèrits.	A2
Grups de cotització 3, 4, 5, 8 i Autònoms en general.	C1
Grups de cotització 7 y 9	C2
Grups de cotització 6, 10, 11, 12 i personal empleat de la llar	E/Agrupacions professionals

En el supòsit que un funcionari o una funcionària de l'Administració de la CAIB s'hagi de jubilar pel règim general i disposi de temps cotitzat en el règim especial de Classes Passives, l'Administració ha d'emetre un certificat on constin els serveis prestats en aquest darrer règim (veure document d'interès núm. 4). La persona interessada quan acudeix a sol·licitar la pensió de jubilació a les dependències de l'INSS ha d'aportar el certificat emès.

3.5.3 El servei militar i la prestació social substitutòria

La disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social estableix:

Disposición adicional vigésima octava.- Cómputo, a efectos de Seguridad Social, del periodo de servicio militar obligatorio o de prestación social sustitutoria.

El Gobierno presentará, en el plazo de un año, un proyecto de ley que establezca un sistema de compensación a la Seguridad Social para que por ésta pueda reconocerse, a favor de las personas

interesadas, un periodo de asimilación del tiempo de servicio militar obligatorio o de prestación social sustitutoria que compense la interrupción de las carreras de cotización ocasionada por tales circunstancias, acorde con los incrementos que, en el ámbito de la contributividad, se producen en esta Ley, y con la sostenibilidad del sistema.

No obstant això, les successives lleis de pressuposts generals han aplaçat l'aplicació d'aquesta disposició. En conseqüència, a dia d'avui, el servei militar té la següent incidència depenent del règim de previsió:

A) Règim General de la Seguretat Social

-Jubilació anticipada: només computa com a temps assimilat a la cotització, el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria amb el límit d'un any (article 207.1 de text refós de la Llei General de Seguretat Social).

-Jubilació forçosa: El lapse temporal del servei militar que sobrepassa el període obligatori es pot tenir en compte a l'hora de determinar la pensió de jubilació. S'ha de recalcar que el lapse temporal de servei militar va variar durant el temps en què era obligatori.

B) Règim de Classes Passives

El lapse temporal del servei militar que sobrepassa el període obligatori computa a l'hora de determinar la pensió de jubilació, d'acord amb allò que preveu l'article 32.3 del text refós de la Llei de Classes Passives.

En el supòsit que una persona vulgui que aquest temps es tengui en compte a l'hora de calcular la pensió de jubilació, ha de demanar un certificat al Ministeri de Defensa. D'aquesta manera aquelles persones que no arribin a complir el nombre d'anys necessaris per a la jubilació poden arribar a completar algun any. Així mateix també pot ésser útil per a percebre el 100 % de la pensió.

S'ha de fer esment a què, si la persona interessada ja tenia la condició de personal funcionari de carrera quan va dur a terme el servei militar, el temps durant el qual l'acomplí, ja es té en compte i no ha d'aportar cap certificat atès que era un supòsit que habilitava a ser declarat en la situació administrativa de serveis especials amb reserva de plaça i còmput a efectes d'antiguitat i cotització (article 29.2 k de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública).

3.5.4 Ajudes o indemnitzacions

L'article 9 del Decret 135/1995, de 12 de desembre, pel qual es regula l'acció social a favor dels funcionaris i del personal laboral de la CAIB preveu l'ajuda per

jubilació, o situacions assimilades a la jubilació, del personal al servei de l'Administració de la CAIB.

Això si, des de l'1 de juny de 2012, es troba suspesa la concessió d'aquestes ajudes.

Fou l'article 8 del Decret Llei 5/2012 el precepte que decretà aquesta suspensió fins al 31 de desembre de 2014. La suspensió s'ha mantingut més enllà d'aquesta data d'acord amb allò que han disposat les lleis de pressuposts generals de la CAIB. En l'actualitat, l'article 25.1 de la Llei 19/2019, de 30 de desembre, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2020, mantén la suspensió fins al 31 de desembre de 2020.

L'article 9 del Decret 135/1995 disposa que l'Administració de la comunitat autònoma concedeix al personal al seu servei que es jubila, o que passa a una situació assimilada a la jubilació, una ajuda econòmica que, abonada d'una sola vegada, contribueixi a pal·liar la pèrdua de poder adquisitiu que, normalment, suposa la jubilació.

Pel que fa a la jubilació forçosa el Decret 135/1995 preveu una ajuda de 1.803,4 €.

Respecte a la jubilació anticipada o voluntària, estableix una ajuda pel personal funcionari o laboral amb una antiguitat reconeguda per l'Administració de, com a mínim, 15 anys i una edat mínima de 60 anys. L'ajuda de la quantia és la següent:

- Als 60 anys: 11.419,23 €
- Als 61 anys: 9.616,20 €
- Als 62 anys: 7.813,16 €
- Als 63 anys: 5.409,11 €
- Als 64 anys: 3.305,57 €

L'ajuda per jubilació anticipada pot abonar-se en dues anualitats.

Les situacions d'incapacitat permanent total per a la professió habitual i d'incapacitat permanent absoluta per a tot tipus de treball en la Administració, atès que suposen la impossibilitat de mantenir la relació de treball, s'assimilen a la jubilació forçosa a l'efecte de percebre l'ajuda econòmica regulada a l'article 25.2 del Decret 135/1995.

El personal funcionari adscrit al règim especial de Classes Passives té especificada una ajuda per jubilació forçosa o incapacitat permanent en el seu règim de previsió (article 131 del Reglament del Mutualisme Administratiu, aprovat pel Reial decret 375/2003). Conseqüentment, l'ajuda per jubilació forçosa regulada en el Decret 135/1995 es concedeix únicament al personal funcionari adscrit al règim general de Seguretat Social. Pel que fa l'ajuda per jubilació anticipada o voluntària, sí que es concedeix al personal funcionari adscrit al règim especial de

Classes Passives atès que la normativa específica d'aquest règim de previsió no preveu aquesta ajuda social per a la modalitat esmentada.

L'import de l'ajuda de jubilació del personal funcionari adscrit a Classes Passives és correspon a la meitat de l'import íntegre de les retribucions bàsiques mensuals que es perceben en el moment de la jubilació. Aquesta ajuda es percep en únic pagament i es pot sol·licitar a partir dels cinc anys següents en què ha estat efectiva la jubilació.

Les ajudes a la jubilació són objecte de la retenció corresponent en relació a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

3.5.5 Vacances i dies d'assumptes propis

L'article 27 del Decret 7/2020, de 31 de gener, pel qual es regulen els permisos, les llicències, les vacances i altres mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears disposa:

Article 29

Regla general

El personal al qual li és d'aplicació aquest Decret té dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils per cada any complet de servei actiu o bé dels dies que corresponen proporcionalment si el temps de servei durant l'any és menor. La quantitat s'arrodoneix a l'alça en el cas que la fracció resultant sigui més de 0,5 a favor de la persona sol·licitant.

A aquest efecte no s'han de considerar dies hàbils els dissabtes, sens perjudici de les adaptacions que s'estableixen per als horaris especials

Per tant, d'acord amb aquest precepte el personal funcionari que dins l'any corresponent es jubila, ja sigui en el règim general ja sigui en el règim de Classes Passives, té dret a gaudir de la part proporcional de vacances que li corresponen d'acord amb els serveis efectivament prestats. I el mateix succeeix respecte als dies per assumptes propis.

Correspon fer esment a què és possible que l'Administració jubili una persona que no hagi pogut gaudir de les vacances. Això pot succeir quan, prèviament a la jubilació per incapacitat, el funcionari o la funcionària ha patit una situació d'incapacitat temporal que ha finalitzat amb el reconeixement de la incapacitat i, consegüentment, amb la declaració de jubilació. En aquests casos, les persones interessades, poden sol·licitar una compensació econòmica i l'Administració, atenent les circumstàncies que concorrin, pot estimar la petició. Això ho han reconegut diverses sentències, fonamentades en el dret comunitari i els pronunciaments sobre aquesta matèria del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea. La Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal

Superior de Justícia de Madrid de 16 de març de 2016 conté un bon resum d'aquesta matèria:

[...]

Pues bien, para llegar a una solución correcta respecto a si asiste a un funcionario público el derecho a disfrutar de sus vacaciones anuales fuera del año natural correspondiente cuando, por encontrarse en situación de baja médica por incapacidad temporal, ha transcurrido aquel período de referencia sin obtener su disfrute efectivo, debe tenerse en cuenta la naturaleza de dicho derecho. Y así, el derecho a las vacaciones anuales retribuidas, sin ser absoluto en cuanto a las fechas de su ejercicio, forma parte del núcleo irrenunciable de los derechos propios de un estado social (STC 324/2006). Así, se ha reconocido en el ámbito de la Función Pública, tanto en el ya derogado artículo 68 de la Ley de Funcionarios Civiles del Estado de 1.964, como en el vigente artículo 50 de la Ley 7/2.007, de 12 de Abril , por la que se aprueba el Estatuto Básico del Empleado Público.

[...]

Así las cosas, en efecto, la Sentencia del Tribunal de Justicia de la Comunidad Europea (en adelante TJCE) de fecha 20 de Enero de 2.009, C-350/2006 y 520/2006, seguido también por el Fallo de 10 de Septiembre de 2.009, C-277/08, ha aplicado "pro operario" el test de proporcionalidad de los límites temporales señalados para el disfrute de las vacaciones anuales cuando se solapa el disfrute y la incapacidad temporal, (derive o no de maternidad), provocando el cambio Jurisprudencial en la Jurisdicción social (SSTS, Sala 4ª, 24 de Junio de 2.009 , 18 de Enero de 2.010 , 21 de Enero de 2.010 , 4 de Febrero de 2.010 y 13 de Julio de 2.010), sobre la incidencia de la incapacidad temporal en el período de vacaciones previamente fijado y no disfrutado por esa incapacidad

TERCERO: Tampoco merece duda la aplicación de esta doctrina Jurisprudencial comunitaria, acogida pacíficamente por la Jurisdicción Social, al caso del personal funcionario (o al estatutario). A este respecto, adelantaremos que a nuestro juicio la respuesta es afirmativa ya que el derecho de vacaciones y su ejercicio constituye una garantía del trabajador en sentido amplio y que se predica de todo empleado público, al margen de la naturaleza o calificación jurídica de la relación que el Derecho nacional le otorgue.

[...]

Por todo ello, y constatando que similares premisas y conclusión maneja la Sentencia de la Sala de lo Contencioso- Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León de fecha 27 de Diciembre de 2.010, sin necesidad de plantear cuestión prejudicial

alguna, ya que nos encontramos en trance de interpretación del Derecho interno y el canon para ello nos viene dado por el Derecho comunitario, hay que concluir que si la incapacidad laboral surge antes del disfrute del período vacacional, la empresa (incluido el empleador público) ha de facilitar su disfrute pospuesto (teniendo en cuenta un horizonte temporal próximo, tanto a la hora de mostrar diligencia en pedirlo el empleado tras la reincorporación, como a la hora de fijar su disfrute la Administración), supuesto distinto de la incapacidad temporal que surge durante el disfrute de la vacación, pues se trata de un riesgo que ha de asumir el propio trabajador

CUARTO: Como hemos razonado hasta el momento, si bien es verdad que, en principio, la empresa (incluido el empleador público) ha de facilitar el disfrute pospuesto de las vacaciones, también lo es que el empleado debe mostrar diligencia en pedirlo tras la reincorporación de su baja, y que el disfrute de la misma no puede amparar un abuso de derecho (...)

Por lo tanto, aplicando las anteriores consideraciones al caso de autos, y en la medida en que la aquí recurrente ha desplegado una actitud medianamente diligente en la formulación de la solicitud, sin que la parte demandada haya aportado razón alguna admisible que represente una justificación suficiente y razonable de la denegación, es por lo que procede estimar el presente recurso contencioso-administrativo pero como quiera que la funcionaria demandante ha cesado en su puesto de trabajo por causa de jubilación forzosa por Acuerdo de 2 de septiembre del año 2014, y en consecuencia ya no puede disfrutar de las vacaciones correspondientes al año 2013 a las que tenía derecho, le corresponde una indemnización por ese no disfrute de las vacaciones que trae causa de su indebida denegación por la Administración, equivalente a las retribuciones correspondientes a los días de vacaciones no disfrutados en el año 2013, es decir 22 días hábiles correspondientes a 30 días naturales, de acuerdo a las retribuciones correspondientes al año 2014, determinándose la cantidad exacta en ejecución de Sentencia.

En definitiva, las reseñadas sentencias vienen a determinar el derecho del funcionario a la compensación económica por vacaciones devengadas y no disfrutadas correspondientes a periodos de incapacidad temporal finalizados con jubilación derivada de tal incapacidad, pero atendiendo al tiempo transcurrido entre la jubilación y la solicitud de la compensación, razón por la que ésta se deniega en la Sentencia de 29 de Octubre de 2.015 de la Sección Séptima (dado el transcurso de ocho meses) y en cambio se concede en nuestra Sentencia de 10 de Febrero de 2016 .

Pues bien, en el caso a que remite el presente enjuiciamiento resulta que D. Alfonso estuvo en situación de incapacidad temporal desde el 06/05/2.013 hasta su jubilación el 31/01/2.014

por invalidez permanente absoluta, y presentó el 07/04/2.014 su solicitud de compensación económica por las vacaciones no disfrutadas, lo que revela, en palabras de nuestra Sentencia de 10 de Febrero de 2.016 , que ha desplegado una actitud medianamente diligente en la formulación de la solicitud.

Procede así la estimación del presente recurso en orden al reconocimiento al actor del derecho a que le sean compensadas económicamente las vacaciones no disfrutadas correspondientes al año 2.013 y al tiempo transcurrido del año 2.014 hasta su jubilación, debiéndose determinar la cuantificación de tal compensación indemnizatoria en ejecución de esta sentencia.

Respecte als dies per assumptes propis que no s'hagin pogut gaudir com a conseqüència d'una incapacitat temporal que deriva en una incapacitat permanent, s'ha de dir que no són compensables econòmicament. Això és així atès que els permisos per assumptes propis no tenen la mateixa naturalesa i finalitat que les vacances. La finalitat del dret a les vacances retribuïdes és permetre el descans a les persones treballadores i que aquestes disposin d'un període d'oci i esbarjo. En canvi la finalitat dels dies per assumptes propis no és pròpiament el descans, sinó de disposar d'un permís per qüestions personals que no es puguin subsumir en supòsits de fet que originin dret a la concessió d'altres permisos.

3.5.6 Efectes econòmics de la pensió de jubilació

La pensió de jubilació del personal funcionari adscrit al règim especial de Classes Passives es merita a partir del primer dia del mes següent en què es produeix la jubilació del funcionari o de la funcionària (article 20 del text refós de la Llei de Classes Passives la pensió per jubilació). Els efectes econòmics de la pensió de jubilació de la persona adscrita al règim general de la Seguretat Social són des del dia següent en què es deixen de prestar serveis, sempre que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos següents al cessament o amb anterioritat a aquest.

La retroactivitat màxima dels efectes econòmics de la pensió de jubilació de Classes Passives és de tres mesos, a comptar des del dia primer del mes següent respecte la data en què es presentà la sol·licitud.

El termini de prescripció per al reintegrament de qualsevol prestació percebuda indegudament és de quatre anys.

3.5.7 Imprescriptibilitat i irrenunciabilitat

L'article 212 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social disposa:

Artículo 212. Imprescriptibilidad

El derecho al reconocimiento de la pensión de jubilación es imprescriptible, sin perjuicio de que, en los supuestos de jubilación en situación de alta, los efectos de tal reconocimiento se produzcan a partir de los tres meses anteriores a la fecha en que se presente la correspondiente solicitud.

L'article 6.2 del text refós de la Llei de Classes Passives també estableix la imprescriptibilitat dels drets passius d'aquest règim de previsió social.

Per la seva banda, l'article 3 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, estableix el principi d'irrenunciabilitat dels drets de la Seguretat Social. L'article 6 del text refós de la Llei de Classes Passives també ho preveu així. Tot i això, l'INSS permet la renúncia a prestacions de la Seguretat Social sempre que aquesta renúncia tenguin per finalitat adquirir el dret a una altra prestació de Seguretat Social més favorable (veure document d'interès núm. 5).

3.5.8 Fiscalitat

Les pensions de jubilació i per incapacitat permanent són considerades rendiments del treball per la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF). Per tant, amb caràcter general, les pensions estan subjectes a tributació i, talment com les nòmines que es perceben durant la vida laboral activa, són objecte de retencions fiscals a compte. El percentatge subjecte a retenció depèn de la quantia de la pròpia pensió i de la situació familiar, personal i econòmica de la persona jubilada. Existeix a més la possibilitat de sol·licitar l'aplicació d'un tipus de retenció voluntari, sempre que aquest sigui superior al que correspongui normativament. Cada any l'INSS envia a les persones jubilades en aquest règim de previsió un certificat amb els ingressos i les retencions efectuades perquè puguin complimentar la declaració de la renda. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques també envia el certificat a les persones adscrites al règim de Classes Passives.

No obstant, el que s'ha dit el paràgraf anterior, s'ha de tenir en compte que no es troben subjectes a retenció aquelles pensions la quantia de les quals no superi l'import anual màxim que s'estableix legalment.

Les persones que perceben una pensió inferior a 22.000 € no estan obligades a presentar la declaració de l'IRPF. Aquest límit descendeix a 14.000 € quan la persona pensionista té més d'un subjecte pagador i l'import del segon pagador supera els 1.500 € anuals (per exemple, si una persona percep la pensió de jubilació i obté rendes d'un pla de pensions privat superiors a 1.500 €).

Així mateix és de destacar que es troben exemptes de tributació de l'IRPF:

- a) Les pensions per incapacitat permanent absoluta i de gran invalidesa del règim general de la Seguretat Social (així com les pensions de jubilació derivades d'aquestes prestacions per canvi de denominació).

- b) Les pensions per incapacitat permanent total qualificada (75%).
- c) Les pensions per incapacitat permanent del règim de Classes Passives, sempre que la lesió o malaltia per la qual s'ha declarat la incapacitat inhabilita a la persona afectada per a tota professió o ofici.

3.5.9 Extinció del dret a percebre la pensió de jubilació

Atès que es tracta d'una pensió vitalícia el dret a percebre la pensió s'extingeix amb la mort de la persona beneficiària.

3.5.10 Òrgan competent per resoldre els recursos administratius i els recursos contenciosos administratius contra les resolucions de jubilacions emeses per l'Administració de la CAIB

La competència per emetre les resolucions de jubilació, en l'Administració de la CAIB, és de la consellera d'Administracions Públiques i Modernització, d'acord amb l'article 6.4 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública. Conseqüentment, i d'acord amb els articles 112 i 123 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú, contra una resolució que posa fi al procediment de jubilació, es pot interposar un recurs de reposició davant la consellera d'Administracions Públiques i Modernització.

L'article 10.1 *a* de la Llei 29/1998, de 29 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, especifica que les sales dels Tribunals Superiors de Justícia tenen la competència per enjudiciar en única instància les qüestions que no estiguin expressament atribuïdes als jutjats contenciosos administratius. L'article 8.2 *a* de la Llei 29/1998 disposa que els jutjats contenciosos administratius són competents per jutjar qüestions de personal amb l'excepció d'assumptes referits al naixement o a l'extinció de la relació de prestació de serveis del personal funcionari de carrera.

Atesos els preceptes a què s'han fet referència en el paràgraf anterior, la competència per jutjar la validesa de les resolucions de jubilació o de prolongació de la permanència en el servei actiu del personal funcionari de carrera de serveis generals de l'Administració de la CAIB és del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Les resolucions de jubilació i de prolongació que afectin al personal funcionari interí són competència, en primera instància, dels jutjats contenciosos administratius de Palma.

Tema 4. Tipus de jubilacions del personal laboral de l'Administració de la CAIB

El personal laboral de l'Administració de la CAIB únicament cotitza al règim general de la Seguretat Social. En conseqüència no existeix la dualitat de règims de previsió social que es dóna respecte al personal funcionari.

Podem distingir les següents modalitats de jubilacions del personal laboral de la CAIB: la jubilació ordinària, la jubilació parcial, la jubilació anticipada als 64 anys, la jubilació anticipada ordinària, la jubilació anticipada per discapacitat i la jubilació per incapacitat permanent.

El Conveni Col·lectiu del personal laboral de l'Administració de la CAIB, preveu que les places vacants produïdes a conseqüència de jubilacions, s'han de cobrir amb places de la mateixa categoria o bé amb altres de diferent categoria que s'hagin creat per transformació de les vacants esmentades. En aquests casos s'ha d'informar al comitè d'empresa, i la contractació s'ha de dur a terme d'acord amb els sistemes de selecció i proveïment corresponents. Aquesta obligació de proveir les places vacants no es aplicable en els casos de llocs de treball declarats a extingir i quan, ateses les necessitats del servei no sigui necessària la contractació.

Pel que fa a la jubilació per incapacitat permanent i a la jubilació anticipada per discapacitat, per evitar reiteracions, ens podem remetre a allò que ja s'ha exposat sobre aquests tipus de jubilacions a la Unitat I d'aquest curs respecte al personal funcionari adscrit al règim general de la Seguretat Social.

4.1 La jubilació ordinària

Quan el personal laboral de l'Administració de la CAIB assoleix l'edat de jubilació ordinària pot optar entre la jubilació o continuar prestant serveis. Conseqüentment, i a diferència amb el que succeeix amb el personal funcionari, no existeix una edat de jubilació forçosa per aquest tipus de personal.

La disposició addicional dècima de l'Estatut dels Treballadors estableix:

Disposición adicional décima. Cláusulas de los convenios colectivos referidas al cumplimiento de la edad ordinaria de jubilación.

Los convenios colectivos podrán establecer cláusulas que posibiliten la extinción del contrato de trabajo por el cumplimiento por parte del trabajador de la edad legal de jubilación fijada en la normativa de Seguridad Social, siempre que se cumplan los siguientes requisitos:

- a) El trabajador afectado por la extinción del contrato de trabajo deberá cumplir los requisitos exigidos por la normativa de Seguridad Social para tener derecho al cien por ciento de la pensión ordinaria de jubilación en su modalidad contributiva.

b) La medida deberá vincularse a objetivos coherentes de política de empleo expresados en el convenio colectivo, tales como la mejora de la estabilidad en el empleo por la transformación de contratos temporales en indefinidos, la contratación de nuevos trabajadores, el relevo generacional o cualesquiera otras dirigidas a favorecer la calidad del empleo.

El Conveni Col·lectiu del personal laboral de l'Administració de la CAIB no estableix com una causa d'extinció dels contractes el fet d'assolir l'edat de jubilació ordinària.

D'acord amb tot això, el procediment de jubilació ordinària del personal laboral només es pot iniciar mitjançant la sol·licitud de la persona interessada.

La normativa i el procediment per al reconeixement del dret a la pensió de jubilació és el mateix que es va exposar en la primera unitat respecte al personal funcionari adscrit al règim general de la Seguretat Social.

4.2 La jubilació anticipada als 64 anys

Aquesta modalitat de jubilació es va implantar com a mesura de foment de l'ocupació. Permet la jubilació als 64 anys sense l'aplicació de coeficients reductors per edat, és a dir, amb els mateixos drets econòmics que tendria la persona interessada si accedís a la pensió de jubilació amb l'edat ordinària.

L'article 58 del Conveni Col·lectiu del Personal Laboral de l'Administració de la CAIB preveu aquesta modalitat de jubilació.

La Llei 27/2011, d'1 d'agost sobre actualització, adequació i modernització del Sistema de Seguretat Social, va derogar aquest tipus de jubilació amb efectes de dia 1 de gener de 2013. No obstant això, es manté, en determinats supòsits. I pel que fa al personal laboral de l'Administració de la CAIB es manté per aquelles persones que accediren a la jubilació parcial amb un 75 % de reducció de la jornada.

Els requisits que ha de complir la persona treballadora que es vol jubilar en aquesta modalitat són:

- Haver cotitzat un període mínim de quinze anys (carència genèrica), del quals al manco dos anys (carència específica) han d'estar compresos dins dels quinze anys immediatament anteriors al moment en què es genera el dret a la pensió.
- Sol·licitar-ho, amb no menys de dos mesos d'antelació a la data de compliment de l'edat de 64 anys. Aquesta circumstància s'ha d'acreditar mitjançant un certificat de naixement o una fotocòpia degudament compulsada

La quantia de la pensió es determina aplicant a la base reguladora el percentatge que correspongui en funció als períodes de cotització que acredita la persona interessada d'acord amb la legislació vigent el 31/12/2012.

La jubilació es troba condicionada a què es contracti simultàniament a un altra persona inscrita com a persona desocupada en la corresponent Oficina d'Ocupació. Aquesta contractació ha de ser per un període mínim d'un any.

Pel que fa al contracte de la persona substituïda s'ha de dir que:

- Ha de complir els requisits i condicions exigits per la normativa específica de la modalitat de contractació escollida. Aquesta pot ser qualsevol de les estipulades legalment, tret de la contractació a temps parcial i la contractació eventual per circumstàncies del mercat, acumulació de tasques o excés de comandes.
- Ha de tenir una durada mínima d'un any.
- S'ha de formalitzar sempre per escrit i ha de constar-hi el nom del treballador a qui se substitueix.
- S'ha de registrar a l'oficina d'ocupació corresponent.

Com s'ha dit, la jubilació voluntària als 64 anys només es concedeix a les persones que, prèviament, s'han acollit a una jubilació parcial. Quan es concedeix una jubilació parcial, es formalitza un contracte de relleu amb una altra persona (rellevista). L'Administració de la CAIB, quan una persona jubilada parcialment al 75 % és vol acollir a la jubilació voluntària als 64 anys, ofereix una novació del contracte a la persona rellevista. Aquesta novació, l'acceptació de la qual és voluntària, consisteix en modificar el contracte de relleu per un contracte d'interinitat per una durada d'un any i a jornada completa. Així ho preveu l'article 64 del Conveni Col·lectiu:

La persona substituïda ha d'estar inscrita com a desocupada en l'oficina d'ocupació, a excepció que es tracti de personal amb contracte de relleu, al qual s'amplia la jornada a temps complet com a conseqüència d'accedir la persona jubilada parcial a la que substitueix a la jubilació anticipada als 64 anys.

Per acabar, s'ha de dir que a l'Administració de la CAIB aquest tipus de jubilació és residual i, en la pràctica, a extingir, ja que la jubilació parcial al 75 % no és d'aplicació des de l'1 de gener de 2019.

4.3 La jubilació voluntària anticipada ordinària

El personal laboral també es pot acollir a la jubilació que regula a l'article 208 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

La jubilació i la perllongació en el servei actiu del personal funcionari de la CAIB (en línia) / Unitat 2

Ja es va fer esment a aquest tipus de jubilació a la unitat I d'aquest curs. Per accedir-hi s'ha de tenir una edat que no sigui inferior en dos anys a l'edat de jubilació ordinària aplicable.

Cal recordar que a la pensió se li aplica un coeficient reductor per cada trimestre o fracció de trimestre que li manqui a la persona treballadora per assolir l'edat de jubilació ordinària. En concret:

- a) Coeficient del 2 % per trimestre quan s'acrediti un període de cotització inferior a trenta vuit anys i sis mesos.
- b) Coeficient del 1,875 % per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a trenta vuit anys i sis mesos i inferior a quaranta un anys i sis mesos.
- c) Coeficient del 1,750 % per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta un anys i sis mesos i inferior a quaranta quatre anys i sis mesos.
- d) Coeficient del 1,625 % per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a quaranta quatre anys i sis mesos.

4.4 La jubilació parcial

L'article 59 del Conveni Col·lectiu del Personal Laboral de la CAIB estableix que el personal laboral pot accedir a la jubilació parcial quan reuneix els requisits per accedir a aquesta modalitat de jubilació establerts en cada moment per la normativa de seguretat social.

Per poder accedir a aquest tipus de jubilació s'han de complir els següents requisits:

- a) La persona interessada ha d'estar contractada a jornada completa.
- b) S'ha de subscriure simultàniament un contracte de relleu.
- c) La persona interessada ha de disposar de l'edat mínima fixada normativament.

Les persones que volen acollir-se a aquesta modalitat de jubilació ho han de sol·licitar amb una antelació de tres mesos respecte a la data prevista de jubilació. En aquest sentit s'ha de fer esment a què l'Administració necessita d'un temps suficient per poder concertar amb la persona que es pretén jubilar un contracte a temps parcial amb reducció de jornada i reducció de salari dins els paràmetres prevists legalment i, simultàniament, seleccionar i formalitzar un contracte de relleu amb una altra persona en els termes prevists per la normativa de seguretat social.

Abans de formalitzar la contractació és preceptiu que el Comitè d'Empresa emeti un informe.

L'exigència del requisit d'edat s'aplica de manera gradual, des del 2013 fins al 2027, en funció dels períodes cotitzats:

Any del fet causant	Edat exigida segons els períodes cotitzats en el moment en què es produeix el fet causant		Edat exigida amb 33 anys cotitzats en el moment del fet causant
2013	61 i 1 mes	33 anys i 3 mesos o més	61 i 2 mesos
2014	61 i 2 mesos	33 anys i 6 mesos o més	61 i 4 mesos
2015	61 i 3 mesos	33 anys i 9 mesos o més	61 i 6 mesos
2016	61 i 4 mesos	34 anys o més	61 i 8 mesos
2017	61 i 5 mesos	34 anys i 3 mesos o més	61 i 10 mesos
2018	61 i 6 mesos	34 anys i 6 mesos o més	62 anys
2019	61 i 8 mesos	34 anys i 9 mesos o més	62 i 4 mesos
2020	61 i 10 mesos	35 anys o més	62 i 8 mesos
2021	62 anys	35 anys i 3 mesos o més	63 anys
2022	62 i 2 mesos	35 anys i 6 mesos o més	63 i 4 mesos
2023	62 i 4 mesos	35 anys i 9 mesos o més	63 i 8 mesos
2024	62 i 6 mesos	36 anys o més	64 anys
2025	62 i 8 mesos	36 anys i 3 mesos o més	64 i 4 mesos
2026	62 i 10 mesos	36 anys i 3 mesos o més	64 i 8 mesos
2027 i següents	63 anys	36 anys i 6 mesos	65 anys

Per finalitzar s'ha de fer esment a què, a l'Administració de la CAIB, la reducció de la jornada ha d'estar compresa entre un mínim del 25 % i un màxim del 50 %.

Tema 5. El perllongament de la situació administrativa de servei actiu

5.1 El perllongament en el servei actiu abans de l'entrada en vigor de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic

Fins la publicació de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social (BOE núm. 315, de 31 de desembre de 1996) no es trobava prevista per la normativa de funció pública la possibilitat de perllongar l'edat de jubilació forçosa més enllà dels seixanta cinc anys.

L'article 107 de la Llei 13/1996 va donar una nova redacció a l'article 33 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la Funció Pública. L'article 107 de la Llei 13/1996 disposà:

Artículo 107. Prolongación de la permanencia en el servicio activo de los funcionarios públicos.

El artículo 33 de la Ley 30/1984, de 2 de agosto. de Medidas para la Reforma de la Función Pública, queda redactado como sigue:

Jubilación forzosa.

La jubilación forzosa de los funcionarios públicos se declarara de oficio al cumplir los sesenta y cinco años de edad.

No obstante lo dispuesto en el párrafo anterior, tal declaración no se producirá hasta el momento en que los funcionarios cesen en la situación de servicio activo, en aquellos supuestos en que voluntariamente prolonguen su permanencia en la misma hasta, como máximo los setenta años de edad. Las Administraciones Públicas dictarán las normas de procedimiento necesarias para el ejercicio de este derecho.

De lo dispuesto en el párrafo anterior quedan exceptuados los funcionarios de aquellos cuerpos y escalas que tengan normas específicas de jubilación.

S'ha de dir que, abans de l'entrada en vigor de la Llei 13/1996, la normativa de previsió social del règim de Classes Passives, sí que preveia un supòsit de prolongació, concretament l'article 28.2 c del text refós de la Llei de Classes Passives. Aquest precepte disposa que un funcionari o una funcionària que assoleix l'edat de jubilació forçosa i disposa, al manco, de 12 anys de serveis efectius, pot sol·licitar una pròrroga de la permanència en servei actiu per completar els 15 anys exigits per accedir a la pensió de jubilació. L'article 28.2 c estableix que la pròrroga s'ha de concedir exclusivament fins que la persona interessada assoleixi el període de carència exigida.

Allò que preveia l'article 33 de la Llei 30/1984 s'havia de completar amb la Resolució de 31 de desembre de 1996, de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública, per la qual es varen dictar normes complementaries de procediment per a l'aplicació de la prolongació de la permanència en el servei actiu dels funcionaris públics a l'àmbit de l'Administració General de l'Estat (document normatiu núm. 6).

Un altre aspecte que també s'ha de tenir en compte és que, fins la publicació de l'EBEP, el perllongament en la situació administrativa de servei actiu es concebia com un dret subjectiu del personal funcionari gairebé incondicionat o absolut.

5.2 El perllongament en el servei actiu després de l'entrada en vigor de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic

L'article 67.3 del text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic disposa:

La jubilació forçosa es declara d'ofici en complir el funcionari els seixanta-cinc anys d'edat.

No obstant això, en els termes de les lleis de funció pública que es dictin en desplegament d'aquest Estatut, es pot sol·licitar la prolongació de la permanència en el servei actiu com a màxim fins que es compleixin setanta anys d'edat. L'Administració pública competent ha de resoldre de manera motivada l'acceptació o denegació de la prolongació.

Del que disposen els dos paràgrafs anteriors, en queden exclosos els funcionaris que tinguin normes estatals específiques de jubilació

Aquest precepte, d'acord amb la disposició final quarta de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, va entrar en vigor el 12 de maig de 2007. A partir de l'entrada en vigor d'aquest article la prolongació en la situació administrativa de servei actiu ja no es conceptualitzà com un dret subjectiu absolut o incondicionat.

Així ho va entendre la Divisió de Consultoria, Assessorament i Assistència de Recursos Humans del Ministeri d'Administracions Públiques, que va emetre un informe l'11 de novembre de 2008 (document d'interès núm. 6) del qual s'ha destacar el fragment següent:

[...]

Segundo.- Establecida la plena vigencia del artículo 67 del EBEP, es necesario analizar el contenido de sus distintos apartados al objeto de determinar la eficacia directa de los mismos y precisar su alcance dispositivo inmediato.

[...]

A su vez, el apartado tres del artículo señala que, "La jubilación forzosa se declarará de oficio al cumplir el funcionario los 65 años de edad. No obstante, en los términos de las leyes de Función Pública que se dicten en desarrollo de este Estatuto, se podrá solicitar la prolongación de la permanencia en el servicio activo como máximo hasta que se cumplan 70 años de edad. La Administración Pública competente deberá de resolver de forma motivada la aceptación o de denegación de la prolongación."

Siguiendo un criterio de interpretación literal del precepto, es decir, en el sentido propio de las palabras, de acuerdo con lo que dispone el título preliminar del Código Civil para interpretar las normas, el contenido del apartado tres del artículo 67 tiene un carácter claramente dispositivo cuando señala "la Administración

Pública competente deberá resolver de forma motivada la aceptación o denegación".

De la lectura del precepto y, de acuerdo con el sentido propio de las palabras empleadas, se deduce claramente que la intención del legislador es instituir la obligación de la Administración Pública competente de resolver de forma motivada la aceptación o, en su caso, la denegación de la solicitud de prolongar la permanencia en el servicio activo.

Se concluye, pues, según las anteriores consideraciones que, a partir de la fecha de entrada en vigor del EBEP, las Administraciones Públicas competentes están obligadas a motivar la aceptación o, en su caso, la denegación de la solicitud de permanencia en el servicio activo.

La posibilidad de aceptar o denegar la solicitud de la prolongación es, pues, una competencia que atribuye el legislador básico a las Administraciones Públicas competentes y que deben ejercitar en el marco de su potestad de autoorganización.

Un altra novetat important és que, des de l'entrada en vigor en de l'EBEP, el perllongament en la situació administrativa de servei actiu es troba condicionat al desenvolupament normatiu que poden fer les comunitats autònomes. És a dir, que cada comunitat autònoma pot regular els termes en els quals es pot accedir a la prolongació. En el supòsit que no s'hagi dut a terme aquest desenvolupament, d'acord amb el propi Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, continuen vigent la normativa anterior. Convé destacar que ni la antiga Llei 2/1989, de 22 de febrer, de funció pública de la CAIB, ni l'actual Llei 3/2007, de 27 de març, de funció pública de la CAIB, varen regular la prolongació en la situació administrativa de servei actiu. Com s'exposa més endavant, altres lleis s'han encarregat de dur a terme el desenvolupament normatiu del perllongament en el nostre àmbit autonòmic.

5.3 L'aplicació del perllongament en el servei actiu per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

L'aplicació del perllongament en el servei actiu ha passat per diverses fases en la nostra Administració. Podem distingir els següents períodes:

- a) Fins el 12 de maig de 2007.
- b) Des del 12 de maig de 2007 fins el 9 de novembre de 2011.
- c) Del 10 de novembre de 2011 fins el 16 de juny de 2016.
- d) A partir del 17 de juny de 2016.

5.3.1 Aplicació del perllongament del servei actiu fins el 12 de maig de 2007

La jubilació i la perllongació en el servei actiu del personal funcionari de la CAIB (en línia) / Unitat 2

L'Administració de la CAIB va aplicar el perllongament en el servei actiu d'acord amb la normativa bàsica emesa per l'Estat, és a dir, l'article 33 de la Llei 30/1984 i la Resolució de 31 de desembre de 1996.

Atès el punt 2.3 de la Resolució de 31 de desembre de 1996, la denegació del perllongament només podia fonamentar-se en dos motius:

- a) Que s'hagués presentat la sol·licitud fora del termini de dos mesos.
- b) Que la persona no complís el requisit de l'edat.

5.3.2 Aplicació del perllongament en el servei actiu des del 12 de maig de 2007 fins el 9 de novembre de 2011

El 12 de maig de 2007 va entrar en vigor l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que fou aprovat mitjançant la Llei 7/2007, de 12 d'abril.

L'entrada en vigor d'aquesta Llei, com ja s'ha dit, limità l'exercici del perllongament atès que, des del 12 de maig de 2007, es va poder denegar motivadament.

L'any 2007 també es va aprovar la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la CAIB, però la única referència d'aquesta llei al perllongament en el servei actiu es fa en la disposició addicional vuitena que determina el sentit del silenci, que és negatiu, de les sol·licituds de prolongació que no siguin resoltes i notificades dins el termini establert. Atès que ambdues lleis es varen tramitar i aprovar quasi en el mateix moment, la Llei 3/2007 no va fer el desenvolupament normatiu a què fa referència l'article 67.3 del text refós de l'EBEP.

Fins el 9 de novembre de 2011, l'Administració de la CAIB va actuar d'acord amb l'informe d'11 de novembre de 2008 que parcialment s'ha transcrit a l'apartat 5.2. És a dir, que el perllongament s'atorgava amb caràcter general, i en cas d'haver-hi una raó justificada, es denegava motivadament. Entre les causes que podien motivar la denegació de la prolongació podem fer esment a les necessitats de l'organització degudament justificades, la falta d'adaptació a les noves tecnologies de la persona interessada o el fet que es tractés de personal funcionari de cossos declarats a extingir. En cap cas es podia fonamentar en una manca de rendiment o altres supòsits de fets constitutius de faltes disciplinàries, en aquests casos allò que pertocava tramitar era un procediment disciplinari.

La Conselleria competent en matèria de funció pública de l'Administració de la CAIB, abans de resoldre el procediment de perllongament, sol·licitava un informe a la Secretària General on es trobava adscrita la persona interessada.

Les resolucions estimatòries no determinaven la data de finalització de la prolongació. En conseqüència, la prolongació podia finalitzar, fonamentalment, per tres motius:

1. Quan la persona interessada renunciava al perllongament.
2. Quan la persona interessada assolía l'edat de 70 anys.
3. Per pèrdua sobrevinguda de la capacitat funcional necessària per a l'exercici de les funcions corresponents.

En qualsevol d'aquests casos l'Administració de la CAIB emetia la corresponent resolució de jubilació que posava fi al perllongament.

5.3.3 Aplicació del perllongament del 10 de novembre de 2011 al 16 de juny de 2016

El 10 de novembre de 2011 la directora general de Funció Pública, Administracions Públiques i Qualitat dels Serveis i el director general de Pressuposts i Finançament van emetre una instrucció conjunta mitjançant la qual establiren pautes d'actuació amb relació als procediments de prolongació en el servei actiu (document d'interès núm. 7).

El punt 4 d'aquesta Instrucció disposava el següent:

4. Suspensió de la prolongació en el servei actiu

Durant la vigència d'aquesta Instrucció queda suspesa la prolongació del personal funcionari de l'àmbit de Serveis Generals de l'Administració de la Comunitat Autònoma que assoleixi l'edat de jubilació forçosa, atesa la situació actual de la crisi econòmica i la necessitat de minorar la despesa del sector públic autonòmic a què es fa referència en l'exposició de motius.

El punt 6 de la Instrucció conjunta va preveure, com a excepció a la regla general de la suspensió del perllongament, poder perllongar la situació administrativa de servei actiu al personal funcionari que no complís el període mínim de cotització per tenir dret a la pensió de jubilació en la modalitat contributiva. El perllongament, que requeria l'informe previ de la conselleria de la qual depenia funcionalment la persona interessada, només es podria estendre fins la data en què s'assolien els quinze anys de cotització efectiva.

Després de l'entrada en vigor d'aquesta Instrucció, es va aprovar el Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques (document normatiu núm. 7).

El Decret Llei 5/2012 va recollir allò que ja especificava la Instrucció conjunta de 10 de novembre de 2011, respecte a l'únic supòsit en què el personal funcionari de serveis generals de l'Administració de la CAIB podia perllongar la situació administrativa de servei actiu. La suspensió que ja s'aplicava va ser declarada per una norma amb rang de Llei. L'article 9.1 del Decret Llei 5/2012 disposà, respecte

al personal funcionari de serveis generals, que només podia prolongar la permanència en el servei actiu quan no havia complert el període mínim de cotització per causar dret a la pensió de jubilació, i només pel temps indispensable per completar aquest període.

En concret l'article 9 del Decret Llei 5/2012 disposava:

Article 9. Suspensió de la prolongació de la permanència en el servei actiu

1. D'acord amb l'article 67.3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, només es pot autoritzar la prolongació en la permanència en el servei actiu en els supòsits següents:

- a) En tot cas, quan la persona interessada no hagi complert el període mínim de cotització per causar dret a la pensió de jubilació, i pel temps indispensable per completar aquest període.
- b) En el cas de personal docent, quan sigui necessari per acabar el curs escolar, i pel temps indispensable per a això.
- c) En els casos que regula el pla d'ordenació de recursos humans a què fa referència l'article 26.2 de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari.

2. En els casos a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, la concessió de l'autorització s'ha de fer pel termini indispensable corresponent, a sol·licitud de la persona interessada, presentada amb una antelació mínima de dos mesos abans de la data de jubilació.

3. Es mantenen les autoritzacions de prolongació en el servei actiu vigents a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei, les quals s'han d'entendre concedides per anualitats a comptar des de la data de jubilació o, en cas de personal docent, fins a la finalització del curs escolar. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei, i una vegada acabada l'anualitat o el curs escolar corresponent, aquestes autoritzacions només es poden prorrogar en els casos i de la manera que s'indiquen en els apartats 1a) i 2 anteriors d'aquest article.

4. A l'efecte de reduir els crèdits vinculats a la despesa de personal de cada secció pressupostària, el Consell de Govern, a proposta de cada òrgan afectat, i seguint els criteris de l'Acord del Consell de Govern de 23 de desembre de 2011 pel qual s'aproven les línies generals del Pla Estratègic en Matèria de Funció Pública que s'han de seguir per racionalitzar i professionalitzar l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i per millorar les condicions de treball, ha d'acordar les amortitzacions de les places que es considerin oportunes.

Durat aquest període tan sols es va prolongar la situació administrativa de servei actiu a dues persones que no disposaven de la carència genèrica per tenir dret a la pensió de jubilació forçosa en la modalitat contributiva.

És important assenyalar també la transcendència de l'apartat tercer del precepte que s'ha transcrit. L'aplicació pràctica de l'article 9.3 del Decret Llei 5/2012 va suposar haver de posar fi als perllongaments vigents; ja que disposà que s'havia d'entendre que les persones interessades tenien concedida la prolongació per anualitats i que tan sols podien prorrogar-la en el cas que no disposessin de la carència genèrica exigida per accedir a la pensió de jubilació ordinària. És a dir, que una persona que tenia concedit el perllongament en el servei actiu, la data de jubilació forçosa de la qual hagués estat el 29 d'agost de 2010, va haver de ser jubilada dia 29 d'agost de 2012. Totes les persones que en aquell moment tenien concedit el perllongament disposaven dels 15 anys de cotització efectiva a la Seguretat Social.

L'aplicació pràctica de l'article 9.3 del Decret Llei 5/2012 va implicar la interposició de recursos contenciosos administratius que foren resolts a favor de l'Administració de la CAIB (document d'interès núm. 8).

5.3.4 Aplicació del perllongament a partir del 26 de juny de 2016

En el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 76, de 16 de juny es va publicar la Llei 9/2016, de 13 de juny, de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (document normatiu núm.8).

Aquesta Llei, a més de modificar la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, va donar una nova redacció a l'article 9 del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques.

En concret la Disposició addicional única d'aquesta Llei especifica:

Disposició addicional única

Es modifica l'article 9 "Suspensió de la prolongació de la permanència en el servei actiu", del Decret Llei 5/2012, d'1 de juny, de mesures urgents en matèria de personal i administratives per a la reducció del dèficit públic del sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears i d'altres institucions autonòmiques, que queda redactat de la manera següent:

Article 9

Suspensió de la prolongació de la permanència en el servei actiu

1. D'acord amb l'article 67.3 del text refós de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, només es pot autoritzar la prolongació en la permanència en el servei actiu en els supòsits següents:

- a) En tot cas, quan la persona interessada no hagi complert el període mínim de cotització per causar dret a la pensió de jubilació, i pel temps indispensable per completar aquest període.
- b) En el cas de personal docent, quan sigui necessari per acabar el curs escolar, i pel temps indispensable per a això.
- c) En els casos que regula el Pla d'ordenació de recursos humans a què fa referència l'article 26.2 de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'estatut marc del personal estatutari.
- d) Quan, com a conseqüència de la jubilació forçosa de la persona interessada, la prestació de determinats serveis essencials pugui resultar afectada per la manca o la insuficiència de professionals.

2. En els casos a què es refereixen les lletres a), b) i d) de l'apartat anterior, la concessió de l'autorització s'ha de fer pel termini indispensable corresponent, a sol·licitud de la persona interessada, presentada amb una antelació mínima de dos mesos abans de la data de jubilació.

Així mateix, en el cas a què es refereix la lletra d) de l'apartat anterior, la sol·licitud de prolongació del servei haurà d'anar acompanyada d'un informe de la Secretaria General o òrgan equivalent en matèria de personal on la persona sol·licitant presti els seus serveis, en el qual s'acrediti de manera fefaent la circumstància justificativa de la necessitat de la prolongació del servei; i d'un informe favorable de la Comissió de Personal de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

3. En els supòsits de les lletres c) i d) de l'apartat 1 anterior, les autoritzacions de prolongació de la permanència en el sector actiu estaran condicionades a la certificació, per part dels serveis de prevenció on la persona interessada presti serveis, de la capacitat funcional necessària per al compliment de les tasques i funcions pròpies del lloc de treball que s'ocupa.

4. Es mantenen les autoritzacions de prolongació en el servei actiu vigents a l'entrada en vigor d'aquest decret llei, que s'han d'entendre concedides per anualitats a comptar des de la data de jubilació o, en cas de personal docent, fins a la finalització del curs escolar. A partir de l'entrada en vigor d'aquest decret llei, i una vegada acabada l'anualitat o el curs escolar corresponent, aquestes autoritzacions només es poden prorrogar en els casos i de la manera que s'indiquen en els apartats 1.a) i 2 d'aquest article.

Amb aquesta nova redacció de l'article 9 del Decret Llei 5/2012 es veu lleugerament ampliada la possibilitat de prolongar la situació administrativa de

servei actiu. Així, a més del supòsit referent a la falta dels anys de cotització necessaris per poder tenir dret a la pensió de jubilació en la modalitat contributiva, s'afegeix el supòsit consistent en què, com a conseqüència de la jubilació forçosa de la persona interessada, la prestació de determinats serveis essencials resulti afectada per la manca o la insuficiència de professionals. Tot i així, s'ha de fer esment a què el nou supòsit introduït al qual s'acaba de fer referència és bastant restrictiu.

A la sol·licitud de prolongació fonamentada en aquest nou supòsit s'hi ha d'adjuntar un informe de la Secretaria General, o de l'òrgan equivalent en matèria de personal de l'ens del sector públic instrumental, que acrediti de manera fefaent la concurrència del supòsit que s'al·lega. A més a més, perquè es pugui concedir el perllongament en aquest cas també és necessari:

- a) Que la Comissió de Personal emeti un informe favorable.
- b) Que el Servei de Prevenció de Riscs Laborals emeti un certificat que acrediti que la persona interessada disposa de la capacitat funcional necessària per al compliment de les tasques i funcions pròpies del lloc de treball que desenvolupa.

La Comissió de Personal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és un òrgan col·legiat de caràcter tècnic de coordinació i consulta dels assumptes de personal. Són membres d'aquest òrgan, entre d'altres, el conseller o la consellera competent en matèria de funció pública, el director o la directora general de la funció pública i les persones titulars de les Secretaries Generals de les Conselleries.

L'aplicació pràctica d'aquest precepte implica que sí l'informe de la Secretaria General, o de l'òrgan equivalent de l'ens del sector públic instrumental, estableix fonamentadament, que no concorre cap del supòsits de perllongament, ja no es trameta la documentació a la Comissió de Personal de la CAIB.

El termini per resoldre i notificar el procediment de prolongació en el servei actiu és de sis mesos; l'òrgan competent per resoldre és la persona titular de la conselleria competent en matèria de funció pública i el sentit del silenci administratiu és negatiu.

5.4 L'aplicació del perllongament en el servei actiu del personal laboral de la CAIB

Per al personal laboral de la CAIB no hi ha establerta una edat de jubilació forçosa i, en conseqüència, tampoc existeix un règim jurídic aplicable a la prolongació. Aquest tipus de personal quan assoleix l'edat de jubilació ordinària pot optar entre continuar prestant serveis o accedir efectivament a la jubilació.

Consegüentment, s'ha de concloure que el personal laboral de la CAIB no té reconegudament normativament el dret a la prolongació en el servei actiu atès

que tampoc té establerta una edat de jubilació forçosa. En resum, no té limitacions a la prolongació del servei actiu, i, assolida l'edat de jubilació ordinària, pot continuar prestant serveis fins l'edat que vulguin; això sí, sempre que mantenguin la capacitat funcional requerida.

5.5 L'aplicació del perllongament en el servei actiu al personal funcionari interí

L'aplicació de la prolongació en el servei actiu al personal funcionari interí no va ésser, jurídicament parlant, una qüestió pacífica. De fet els tribunals superiors de justícia de diverses comunitats autònomes varen emetre sentències contradictòries. Per exemple la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia va emetre la Sentència 61/2005, de 20 d'abril de 2005, denegant la possibilitat d'aplicar la prolongació en el servei actiu al personal funcionari interí (document d'interès núm.9). I, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Castella i Lleó, va entendre que el perllongament sí que era d'aplicació al personal funcionari interí en la Sentència de 4 de juliol de 2003 (document d'interès núm.10).

En aquest punt, talment com es va dir en la Unitat I respecte a l'aplicació del règim jurídic de jubilació al personal funcionari interí, s'ha de tornar a fer esment a l'article 10.5 del text refós de l'EBEP que estableix que el règim general del personal funcionari de carrera és aplicable al personal funcionari interí quan és adequat a la naturalesa de la seva condició. D'altra banda, l'article 67.3 del text refós de l'EBEP, que determina les diferents modalitats de jubilació, fa referència genèrica al personal funcionari, sense esmentar específicament al personal funcionari de carrera, ni exclou de la seva aplicació al personal funcionari interí.

Per tot això, s'ha de concloure que les normes relatives a la prolongació en el servei actiu són aplicables també al personal funcionari interí de l'Administració de la CAIB. Això si, en el supòsit que concorre una de les causes que la normativa preveu com a causa del cessament de personal funcionari interí, s'ha d'emetre la resolució de pèrdua de la condició de personal funcionari interí que també posa fi de l'autorització de la prolongació en el servei actiu.

Així ho han entès també altres comunitats autònomes com ara la Comunitat Autònoma d'Aragó que va emetre l'Ordre del conseller d'Hisenda i Administració Pública, de 5 de juny de 2013, per la qual es regula el procediment per a la prolongació de la permanència en el servei actiu (*Butlletí Oficial d'Aragó* de 3 d'octubre de 2013); o la Comunitat Autònoma de Múrcia, on el Consell de Govern va aprovar, el 27 de juliol de 2012, l'Acord sobre els supòsits excepcionals i els procediments per a la prolongació de la permanència en el servei actiu.

5.6 Efectes econòmics del perllongament en el servei actiu

5.6.1 Personal funcionari adscrit al règim general de Seguretat Social

L'article 210.2 del text refós de la Llei General de Seguretat Social preveu, per a les jubilacions que es declarin a una edat superior a l'edat de jubilació ordinària, l'aplicació d'un percentatge addicional per cada any complet de serveis efectius. Aquest percentatge varia en funció dels anys de serveis acreditats:

- Fins a 25 anys cotitzats 2 %.
- Entre 25 i 37 anys cotitzats: 2,75 %
- A partir de 37 anys cotitzats: 4 %

Aquest percentatge addicional es suma al percentatge que amb caràcter general pertoca aplicar a la base reguladora a l'efecte de determinar la quantia de la pensió. La quantia de la pensió, amb aquest increment, no pot superar el límit màxim de percepció de les pensions públiques per a l'any 2020 (2.683,34 € mensuals).

En el supòsit que la quantia de la pensió, amb l'aplicació total o parcial de l'increment, superi aquest límit màxim s'ha de percebre una quantia addicional. Aquesta quantia addicional s'obté aplicant a l'import màxim de la pensió vigent en cada moment el percentatge addicional no emprat per determinar la quantia de la pensió. Aquesta quantia es merita per mesos vençuts i s'abona en catorze pagues.

La suma de l'import de la quantia addicional i de la pensió, en còmput anual, no pot ésser superior a la base de cotització màxima vigent en cada moment, també en còmput anual. La base màxima de cotització per a l'any 2020 és de 4.070,10 € mensuals.

5.6.2 Personal funcionari adscrit al règim general de Classes Passives

D'acord amb la disposició addicional dissetena del text refós de la Llei de Classes Passives de l'Estat, a les pensions de jubilació del règim de Classes Passives que es reconeixin a partir de l'1 de gener de 2015, se'ls ha d'aplicar allò que preveu l'article 210.2 del text refós de la Llei General de Seguretat Social.

Per tant, li és d'aplicació la mateixa regulació amb la singularitat que la referència al límit màxim de la base de cotització vigent en cada moment, en còmput anual, s'ha d'entendre feta a l'haver regulador fixat per al subgrup A1 per les lleis de pressuposts de l'Administració de l'Estat (3.013,14€, a partir de l'1 de gener de 2020). Per tant, per a l'any 2020 aquesta quantia addicional no pot ser superior a 329,80 € al mes (3.013,14 – 2.683,34= 329,80 €).

5.7 Altres consideracions

5.7.1 Possibilitat de renunciar al perllongament en cas que es trameti un expedient disciplinari

No existeix cap impediment en què una persona, a la que se li hagi perllongat la situació administrativa de servei actiu, i a qui se li incoa un expedient disciplinari pugui renunciar al perllongament concedit.

Així ho entén la Divisió de Consultoria de la Direcció General de Funció Pública de l'Administració de l'Estat en el seu informe de 26 d'octubre de 2012 del qual es pot extreure el fragment següent:

[...]

Finalmente se deduce que el legislador no ha querido impedir la posibilidad de que durante la tramitación de un expediente disciplinario un funcionario pueda acceder a la jubilación, ya que si así lo hubiera querido, habría estipulado una previsión parecida a la establecida para el caso de la excedencia voluntaria por interés particular, para la cual dispone de manera taxativa la imposibilidad de conceder la misma en el caso de que al funcionario público se le esté instruyendo expediente disciplinario.

Por lo tanto, y en razón de lo indicado, no se observa impedimento legal para que un funcionario al que se le está instruyendo un procedimiento disciplinario pueda solicitar la finalización de la prolongación en el servicio activo

La renúncia al perllongament i la consegüent jubilació suposaria la fi de l'expedient disciplinari.

5.7.2 Perllongament de personal funcionari en pràctiques

No és pot concedir el perllongament al personal funcionari en pràctiques atès que les persones que duen a terme les pràctiques no han adquirit la condició de personal funcionari. És a dir, aquestes persones, abans de la presa de possessió deixen de complir un dels requisits exigits per l'accés a la funció pública.

5.7.3 Revocació del perllongament

Un cop s'ha concedit el perllongament, i tractant-se d'un acte favorable per a la persona interessada només es pot revocar tramitant un procediment de revisió d'ofici (articles 106 a 111 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú).

Per tant, si la persona a la qual s'ha concedit el perllongament incorr en una possible falta disciplinària allò que s'ha de fer és tramitar el corresponent expedient disciplinari. I, en el cas que pateixi alguna malaltia o lesió que pugui derivar en una incapacitat permanent, s'hauria de tramitar una jubilació per incapacitat permanent.